

en nærmere Fremtid vise; derom skal jeg ikke udtale mig. Særlig tiltaler Forslaget ikke mig i den Stikelse, hvori det foreligger. Men naar det ærede Medlem mener, at dette er en Sag, som vi Alle maa sætte over alle andre Hensyn, saa vilde det ærede Medlem, hvis han var ældre her i Thinget, vide, at det er en meget gammel Talemaade. Hver Gang, der møder en Sag, som særlig berører en Virksomhed, hvori et Medlem lever, saa siger han, at det Forslag maa vi dog undtage, thi det er særlig almenyttigt osv. Hvor mange Gange have vi f. Ex. ikke hørt om militære Forslag, der angik mange Sneise af Millioner, at det var Forslag, der slet ikke vedkom Andet end det Almenyttige. Men dersom en Repræsentation skulde være pligtig at mødekomme i den Forstand de ensidige Interessers store Krav, saa veed jeg ikke, hvad der tilsidst skulde blive af den Befolkning, der dog skal yde alle de dertil fornødne Midler. Det ærede Medlem har jo fuldstændig Ret i, at den polytekniske Læreanstalt er en overordentlig betydningsfuld Anstalt — derom ere vi Alle enige — og at dens Betydning som alle lignende offentlige Institutioners Betydning strækker sig ud over hele Folket. Det, som Direktøren for det tekniske Selskab, jeg mener det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Schou) yttrede, kan indenfor sin Begrænsning være meget rigtigt, men det er dog vel lidt for stærkt, naar han tror, at man ikke skulde kunne undervise Folk i Tegning og almindelig Bygningskunst i Provindsbhyerne, hvis der ikke eksisterede en polyteknisk Læreanstalt. Jeg tror, at disse elementære Ting kunde man nok komme ud af uden en polyteknisk Læreanstalt. Men jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Goos) misforstod en Uttring af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber). Det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Goos) afviste med en stor Suffisance enhver Tale om, at den polytekniske Læreanstalts og den naturvidenskabelige Fakultets Virksomhed ikke i alle Maader var, som den burde være. Det er Noget, som vi nok maa bevilge Penge til millionvis, men at tale om Virksomheden, om Personerne, skulle vi ikke have Lov til. Jeg paastår, at vi have Ret og maafe ogsaa Pligt til at tale om saadanne Forhold, hvortil vi skulle yde vor Understøttelse. Der er ingen Stats tjener, Ingen, som modtager Penge gennem en Bevilling, der med Rette kan kræve sig undtagen fra en offentlig Kritik ogsaa i denne Sal, og i denne Henseende stille vi hverken Universitetet eller den polytekniske Læreanstalt høiere eller friere end

enhver anden almindelig jordist Statsanstalt, vi have at gjøre med. Og nu vil jeg gjerne særlig spørge, om Alt indenfor disse to Anstalters Omraade er, som det skulde være, spørge om de Indsigelser, der ere fremkomne fra erfarne, europæisk bekendte Videnskabsmænd vedrørende det naturvidenskabelige Fakultets Virksomhed i sin Helhed, om de ere ikke blot Overdriivelser, men fuldstændig usande og urigtige, uden at der foreligger Noget til Grund derfor, eller om de forskjellige Klager, man har hørt — jeg vil ikke sige over hele den polytekniske Læreanstalts Undervisning, men ialtfald over enkelte Sider af Virksomheden — fremsatte ogsaa af Studerende, altsaa ikke af Mænd, der have kjendt det for 15—20 Aar siden, men af Mænd, som kjende det idag, skulde være aldeles meningsløse, og om alle de Personer, der virke der, skulde som Halvguder, ja som Helguder være hævede over vi dødelige Vægfolk. Uttringer endogsaa i den Grad, at vi ikke maa læse eller tro et eneste Ord af den Kritik, der udvæses imod dem. Jeg tror, at det er meget rigtigt ved en Leilighed som denne at baade den polytekniske Læreanstalt og Fakulteterne faae at vide, at de, der skulle være med til at bevilge Penge, ogsaa have Ret til at medoptage i deres Bedømmelse den Kritik af denne Virksomhed, der er øvet for Alverdens Dine, og at de efter deres Stilling til selve Spørgsmaalet og Kjendtskab til Forholdene nie overveie den, og derfor vil jeg for mit Vedkommende bestemt tilbagevise den Fordring fra ærede Medlemmers Side, at de skulde mene, at nogen Institution her i Landet, der lever i Kraft af vor Bevilling, er fritagen for og hævet over den Kritik af dens Virksomhed, som vi ere berettigede og ogsaa forpligtede til at øve.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Det ærede Medlem, der nu satte sig, udtalte, at det er berettiget fra dette Things Side at fremsætte sin Mening om den Maade, hvorpaa de Anstalter styres og ledes, hvortil der paa Finantsloven eller gennem særlig Lov bevilges Penge, og heri vil jeg give ham Ret; men paa den anden Side kunde det maafe fordres, at en saadan Kritik, naar den vil give sig Udtryk, ogsaa begrundes og viser sig noget mere retfærdig end den Kritik, der fremkom fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber). Der kan være Feil alle Steder; det er ogsaa muligt, at der kan være Feil paa de Steder, hvor han antydede det; men det, der fra Retfærdighedens Standpunkt maa siges, er, at, naar Mænd i deres kraftige